

Z zasady skuteczności i prawa każdej osoby do żądania naprawienia szkody spowodowanej przez umowę lub zachowanie mogące ograniczyć lub zakłócić konkurencję wynika zaś, że osoby, które poniosły szkodę, muszą móc żądać naprawienia nie tylko rzeczywistej szkody (*damnum emergens*), lecz także utraconych korzyści (*lucrum cessans*) oraz zapłaty odsetek.

(¹) Dz.U. C 251 z dnia 9.10.2004.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko SGL Carbon AG, Tokai Carbon Co. Ltd, Nippon Carbon Co. Ltd, Showa Denko KK, GrafTech International Ltd, dawniej UCAR International Inc., SEC Corp., The Carbide/Graphite Group Inc.

(Sprawa C-301/04 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Elektrody grafitowe — Artykuł 81 ust. 1 WE — Grzywny — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien — Komunikat w sprawie współpracy — Przedstawianie dokumentów w toku prowadzonego przez Komisję dochodzenia)

(2006/C 224/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: W. Mölls, W. Wils i H. Gading, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: SGL Carbon AG (przedstawiciel: M. Klusmann, adwokat), Tokai Carbon Co. Ltd, z siedzibą w Tokio (Japonia), Nippon Carbon Co. Ltd, z siedzibą w Tokio, Showa Denko KK, z siedzibą w Tokio, GrafTech International Ltd, dawniej UCAR International Inc., z siedzibą w Wilmington (Stany Zjednoczone), SEC Corp., z siedzibą w Amagasaki (Japonia), The Carbide/Graphite Group Inc. z siedzibą w Pittsburghu (Stany Zjednoczone)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawach połączonych T-236/01, T-239/01, od T-244/01 do T-246/01, T-251/01 i T-252/01 Tokai Carbon i in. przeciwko Komisji, w zakresie którym Sąd obniżył kwotę grzywny nałożoną na SGL Carbon (sprawa T-239/01) na mocy decyzji Komisji z dnia 18 lipca 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE oraz

art. 53 porozumienia EOG — Sprawa COMP/E-1/36.490 — Elektrody grafitowe (Dz.U. L 100, str. 1)

Sentencja

- 1) Punkt 2 tiret pierwsze sentencji wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawach połączonych T-236/01, T-239/01, od T-244/01 do T-246/01, T-251/01 i T-252/01 Tokai Carbon i in. przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Kwota grzywny nałożonej na spółkę SGL Carbon AG na mocy art. 3 decyzji Komisji 2002/271/WE z dnia 18 lipca 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia EOG — Sprawa COMP/E-1/36.490 — Elektrody grafitowe, zostaje ustalona na 75,7 miliona EUR.
- 3) SGL Carbon AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 262 z 23.10.2004

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Niemcy) — Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk przeciwko Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Sprawa C-313/04) (¹)

(Mleko i przetwory mleczne — Rozporządzenie (WE) nr 2535/2001 — Masło nowozelandzkie — Procedura wydawania pozwoleń na przywóz — Świadcstwo Inward Monitoring Arrangement (IMA 1))

(2006/C 224/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Franz Egenberger GmbH Molkerei und Trockenwerk

Strona pozwana: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

przy udziale: Fonterra (Logistics) Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Ważność art. 25 ust. 1 i art. 35 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych (Dz.U. L 341, str. 29) — Wydanie pozwolenia na przywóz masła nowozelandzkiego, wniosek o wydanie którego może być złożony jedynie w Zjednoczonym Królestwie, uzależnione od okazania świadectwa Inward Monitoring Arrangement (IMA 1) — Naruszenie art. 28, art. 34 ust. 2 i art. 82 ust. 1 WE oraz art. 26 ust. 2 i art. 29 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. (Dz.U. L 160, str. 48) — Naruszenie art. XVII ust. 1 lit. a) GATT — Naruszenie art. 1 ust. 3 Porozumienia w sprawie licencjonowania przywozu (Dz.U. L 336, str. 151)

Sentencja

- 1) Artykuł 35 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych jest nieważny w części, w której stanowi, iż wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz masła nowozelandzkiego po obniżonej stawce celnej mogą być składane jedynie do właściwych władz Zjednoczonego Królestwa.
- 2) Artykuły 25 i 32 rozporządzenia nr 2535/2001 w związku z załącznikami III, IV i XII do tego rozporządzenia są nieważne, ponieważ pozwalają one na dyskryminację przy wydawaniu pozwoleń na przywóz masła nowozelandzkiego po obniżonej stawce celnej.

(¹) Dz.U. C 239 z 25.09.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Nuova società di telecomunicazioni SpA przeciwko Ministero delle Comunicazioni i ENI SpA

(Sprawa C-339/04) (¹)

(Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywa 97/13/WE — Opłaty nakładane w przypadku indywidualnych zezwoleń)

(2006/C 224/08)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nuova società di telecomunicazioni SpA

Strona pozwana: Ministero delle Comunicazioni i ENI SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 6 i 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/13/WE z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych (Dz.U. L 117, str. 15) — Zgodność z prawem wspólnotowym przepisu krajowego nakazującego spółkom świadczącym usługi dostępne dla ogółu ludności, które dla własnych potrzeb utworzyły sieci prywatne, utworzenie oddzielnych spółek celem prowadzenia wszelkiej działalności w sektorze telekomunikacyjnym

Sentencja

Sprzeczne z art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/13/WE z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych są uregulowania krajowe, takie jak występujące w postępowaniu głównym, które nakładają na spółkę posiadającą indywidualne zezwolenie na udostępnianie publicznej sieci telekomunikacyjnej — z tytułu którego spółka ta uiszcza opłatę przewidzianą w tym artykule — obowiązek uiszczenia dodatkowej opłaty z tytułu korzystania z tej sieci dla celów prywatnych, naliczanej na podstawie kryteriów, które nie odpowiadają kryteriom zawartym w art. 11 dyrektywy 97/13.

(¹) Dz.U. C 251 z 9.10.2004 r.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) — Robert Hans Conijn przeciwko Finanzamt Hamburg-Nord

(Sprawa C-346/04) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Podatek dochodowy — Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu — Doradztwo podatkowe — Prawo do odliczenia wydatków)

(2006/C 224/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof